

SØNDAG I JULEOKTAVEN

Indgangsvers

Mens den dybeste stilhed hvilede over alt, og natten var midt på sin bane, steg dit almægtige Ord, Herre, ned fra sit kongesæde i Himlene. **V. (Sl 93)** Herren er konge, han har iført sig herlighed. Herren har iført sig kraft og ombundet sig. Ære være.

Kirkebøn

Almægtige, evige Gud, led vore handlinger efter dit velbehag, for at vi i din elskede Søns navn må bære de gode gerningers rigelige frugt. Han, som lever.

Epistel (Gal 4,1-7)

Brødre! Så længe en arving er umyndig, adskiller han sig ikke fra en træl, skønt han er herre over alt; han står under formyndere og forvaltere indtil den tid, hans far forud har fastsat. På samme måde med os: Da vi var umyndige, trællede vi under verdens magter. Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår. Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader! Så er du da ikke længere træl, men barn. Og er du barn, har Gud også gjort dig til arving.

Graduale (Sl 45)

Du er den smukkeste blandt mennesker, ynde er udgydt på dine læber. Mit hjerte strømmer over med skønne ord, jeg fremsiger mit digt for kongen, min tunge er som hurtigskriverens pen.

Halleluja, Halleluja. **(Sl 93)** Herren er konge, han har iført sig herlighed. Herren har iført sig kraft og ombundet sig med magt. Halleluja.

Evangelium (Luk 2,33-40)

På den tid undrede Josef og Maria, Jesu moder, sig over det, der blev sagt om ham. Og Siemeon velsignede dem og sagde til Maria, hans mor: »Se, dette barn er bestemt til fald og oprejsning for mange i Israel og til at være et

tegn, som modsiges – ja, også din egen sjæl skal et sværd gennemtrænge – for at mange hjerters tanker kan komme for en dag.« Der var også en profetinde ved navn Anna, en datter af Fanuel, af Ashers stamme. Hun var højt oppe i årene; som ung jomfru var hun blevet gift og havde levet syv år med sin mand, og hun var nu en enke på fireogfirs. Hun forlod aldrig templet, men tjente Gud nat og dag med faste og bøn. Hun trådte frem i samme stund, priste Gud og talte om barnet til alle, der ventede Jerusalems forløsning. Da de havde udført alt i overensstemmelse med Herrens lov, vendte de tilbage til Galilæa, til deres egen by Nazaret. Og drengen voksede op, blev stærk og fyldt med visdom, og Guds nåde var over ham.

Offertorium (Sl 93)

Herren har grundfæstet jordens kreds, og den skal ikke rokkes. Din trone, Gud, er beredt fra den tid. Du er fra evighed.

Stillebøn

Giv os, beder vi dig, almægtige Gud, at den gave som er frembåret for din Majestæts øjne, både må opnå os den fromme hengivenheds nåde og vinde os den evige saligheds frugt. Ved vor Herre.

Jesu Fødsels præfation bedes.

Kommunionsvers (Matt 2,20)

Tag barnet og dets moder, og drag til Israels land. For nu er de, som stræbte barnet efter livet, døde.

Slutningsbøn

Herre, lad ved udførelsen af dette mysterium både vore synder blive udslettet og vore retfærdige ønsker opfyldt. Ved vor Herre.